

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Zápolya-utca 1. háza a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők

Telefon 21 szám.

Nagybecskerek, 1899.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

XXVIII. évfolyam. 163. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 12 fr.
Félévre ———— 6 „
Negyedévre ———— 3 „
Egy hóra ———— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével minden nap esti 8 óráig.

Szerda, július 19.

Gabonaértékesítő szövetkezet, raktárházak.

Nagybecskerek, július 19.

A gabonatermés értékesítésének kérdése, annak magas vagy alacsony ára úgy a kis-, valamint a nagygazdára nézve a legfontosabb. Az árfolyam meghatározásánál mindenféle körülmény, esetenként a furfang játsza a szerepet. Lássuk tehát, lehetséges lesz ezen a téren valami józan változást előidézni? Ismerünk egy eszközt s ez az: gabonáinkat szövetkezeti uton értékesíteni. Ezen vállalatnak alapja oly szilárd és egészséges, hogy előre kizár minden kétséget.

A szövetkezet berendezése és üzembevételel illetőleg kiemeljük, hogy a gabona szállításánál két irány jó alkalmazásba. Annak egyike szerint a gabona a raktárban tisztára lesz rostálva, megszáritva s raktárpróba után osztályozva. A tulajdonos megmarad mint birtokos, gabonáját egyelőre csak megőriztetni s tetszés szerinti időben azután eladja. A másik irány szerint a szövetkezet belülről szokott s megveszi a gabonát. Ez főleg a kisbirtokosnál van alkalmazásban.

A raktár elfogad minden néven nevezendő gabonaterményt, ide értve még az olajnövényeket is. Ezen okból a raktárház felépítésénél különös gond lesz annak tűzmentességére fordítandó, nehogy a biztosítási díj a szövetkezet évi kiadását érezhetően megterhelhesse.

A gabonatermés eladását illetőleg az azon esetben, ha a tőzdespekuláció csak kevésbé korlátoztatik, semmi különös nehézséggel továbbra találkozni nem fog. Mint nagy vevőkre úgy a malmok, valamint a katonaságra számot tarthatunk. Malmainknak különben is felajánlhatjuk azt, hogy a korpának bizonyos mennyi segítség gazdasági célokra visszavásároljuk.

Nem vagyunk azon kellemes helyzetben azt hinni, hogy a mit elmondunk, az

volna éppen a legjobb, nem, hanem hát tartsa kiki kötelességének az ilyen közérdekű eszméhez hozzájárulni annyival, a mennyit tud. Nem szabad megfélemlkezni arról, hogy minden vidéknek megvannak speciális viszonyai, melyekkel számolnunk kell és aztán több szem többet is lát.

Meg vagyunk arról is győződve, hogy azok, kik ezen szövetkezetek alapítását kezdeményezik, nehéz munkába fognak, melylyel együtt a saját bőrüket mintegy kiviszik a vásárra. A szövetkezet eszméjével azonban győzni kell, jólehet itt-ott keserű tapasztalatok árán. De azért dülöre jutunk. Istenbe bízva, csak bátran: Egy mindnyájáért, mindnyája egyért.

Külföldön, hol az ilyen szövetkezet kérdése előtérben s meglehetősen erős stádiumban van, annak garantírozva vannak a következő kedvezmények és jogok: Az állampénztár hozzájárul a magtárnak felépítési költségeihez s az olyan vasut állomásán, ahol nagyobb mennyiségű gabona gyűl össze, raktárházat építtet. A szövetkezeteknek pedig meg van azon joga, hogy tőzsdejegyzéken kívül s attól függetlenül szövetkezeti alapon állapítja meg a gabona árakat. Utóbbi eljárásnál ugyan beleszólnak a börzekérdésbe s hogy ebbe egyszer már bele is kellene szólni, azt, úgy hisszük, továbbra fejtegetni teljesen felesleges. Ezen jelenség mindenestre megszívlelendő, mert az szövetkezetek nélkül aligha láthatott volna napvilágot!

Az első gabonaraktár törvény 1896. évben június hó 3-án Poroszországban hozott meg s véle 3 millió márkát juttatott e célra. Minden kétséget kizáró előnyei közül kiemeljük:

1. Annak lehetősége, hogy tisztítás, rostálás, szárítás, vegyülés és szortírozás által a lehető legjobb s könnyen eladható egységes anyagot nyerjünk.

2. A gabonaár megszabása körül a döntő szabad szó, valamint a kedvezőbb vételkedvnek, a helyzetnek kihasználása.

3. A gazdának egészséges hitelviszonya, gabonájának esetleges pénzáltalielőlegezése.

4. A szállítási költségeknek lealkudozása úgy vasuton, valamint a vizen.

Ime, kis jóakarattal mindez nálunk éppoly könnyű szerrel elérhető lesz. Megjegyezzük, hogy a gabonaértékesítő szövetkezetnek ikertestvére a hitelszövetkezet s ezen kétféle szövetkezet szervezésének kötetése hozza meg a kívánt sikert.

A porosz kormány által nyújtott 3 millió márká raktárépítési tőke különben az egyes szövetkezetek által fizetendő évi bérátalány folytán oly jövedelmet hoz, melyhez hasonlóval semmiféle közös tőkebetétnél nem találkozunk.

Hogy azonban ugyanott a katonaságnak élelmezése szövetkezeti alapon a pusztá szóval kielégítést nem talált, bizonyítja azon magas rendelet, melylyel a bevásárlással megbízott katonai ellátási főhivatalok a leghatározottabban s permanens parancsot kapták, miszerint ebbeli szerződéseiket első sorban a szövetkezeteknél kössék meg.

Tegyük-e említést a zsákkölcsönöző intézményről? Gazdáink ismerik. Majd ha lesz szövetkezet, akkor zsák is lesz kielégítő mennyiségben. Hiszen gazdáink termelik a kenderet, miért ne lehessen azt feldolgoztatni?

Fejtegetéseink befejezését felkérjük népünk vezetőit, hassanak oda, hogy a szövetkezetek eszméje minél szélesebb körben terjedjen el. Azon esetben, ha bárkinek bármely irányú felvilágosításra szükség lesz, úgy forduljon az bizalommal a torontálvármegyei központi hitelszövetkezethez, hol kivánságának azonnal eleget fognak tenni.

Auer Mihály.

Szél nem megy Ischlbe. A «Bud. Tud.» a következő jelentést adta ki: Több bécsi lapnak az a híre, hogy Széll miniszterelnök a napokban Ischlbe utazik a királyhoz, nem felel meg a valóságnak. Ily utazásra egyáltalán nincs semmi ok. A miniszterelnök e héten Rátóton marad, a honnét csak a jövő héten jön vissza a fővárosba.

A „TORONTÁL” tárcája.

A fehér leány.

... Hát persze, hogy ő az.

Ugyanaz a fitos orr, az a két mosolygó kék szem, melyben mint szélesdedes időben a víz lapján, ragyogó jókedvvel tükröződik vissza a világ képe. A mint ott ül velem szemben a villamos-kocsiban, rám tekint, egyszerre megismerem.

— Maga az, Lola?

— Szentséges teremtmény! ... kacag fel. Persze, hogy én vagyok. A szemében felcsap egy lángugár, aztán kialszik menten. Ő az, a szép Lola, az orra éppen olyan fitos mint az előtt, a mikor még együtt jártunk ki, lenn a kisvárosban a városligeti tóra, nyáron csolnakázni, télen kocsolyázni, a szeme is szakasztott olyan kék, mint azelőtt, a mikor a szőlőben együtt másztunk fel a szomszéd gyümölcsösében a fákra, — almát lopni, szilvát verni, a mosolya is jókedvű, — mint akkor, a régi időben, a mikor az udvarunk nagy eperfája alatt jókedvvel rendeztük a nagy eperszüretet, — vagy csak erőlteti a jó kedvét?

Ugy kell lenni, mert — mi esoda esett rajta? — A fekete göndör haja fehér lett mintha hóval borították volna be. — Egészen ősz Lola, a fitos orrával, a mosolygó szépséggödröcskékkel az orcáján, ősz a haja Lolának.

— Mit szól hozzá, hogy megöszültem?

— Ő maga kezdte, csodálkozva néztem rá, hát észrevette.

— Hát nem hallotta az esetemet?

Nem hallottam. Künn csavarogtam, az alatt az idegenben, pedig megírták az újságok is — krónikában, mondja jelentőségteljesen. Bizony nagy bolondság volt, de ez régen volt, öt év előtt, akkor még gyermekleány volt, tizenhat éves, hát nagyon szívére vette — most meg is bánja.

Igaza van. Most érdekesebb, mint valaha. Egy huszonegy éves kis leány, a kinek ragyogó kék a szeme, fitos az orra, mosolygó szépséggödröcskék inceslegnek az orcáján, aztán ősz, egészen ősz ... Persze, hogy érdekes!

— Ugy volt, hogy az utolsó esztendőben jártam az iskolába, mindennap ott ment el a kaszinó előtt, mindennap szembejöttünk, s mikor aztán tőre fordult az idő, találkoztunk a tánciskolában. Minden nap, s minden másodnap, s mindig velem volt. Tudja, olyan szépen le volt írva a „krónikában“, miként udvarolt, miket mondott, mert én lejegyeztem.

— És leköszölték.

— Nem bántam. Most se bánom. Elvégre baj az, hogy volt egy gyermekregényem? A völegényemnek magam olvastam fel az egészét. Annyit kacagtunk rajta.

— Hát van már völegénye?

— Két hét múlva lesz az esküvőnk. Hiszen huszonegy éves vagyok, férjhez mehetek, nemde? De várjon csak, hadd beszéljem el sorra ... Hígyje el, azt a sok keserűséget, a mit elszentvedtem, csak az a boldog két hónap édesíti meg, a mit együtt töltöttem vele. Gyönyörű dolgoz az a szerelem.

Nevetett, aztán leszállottunk a villamosról

és mentünk be a városba, vásárolgatott a kelen-gyéjéhez, — aztán beszélt tovább.

— Apa nem tudta, a mama pedig nem vette komolyan. Mennyit sirt később szegény mama, lelkiismeretfurdalások gyötörték, hogy minek engedte meg. De hát tehetett ő róla szegény? Jól esett neki, hogy a tiszték foglalkoznak velem, hogy a bálókban sokat táncoltam, hogy abból baj lesz, nem sejtette.

— Hát baj lett?

— Baj, mert elhelyezték. Ezt én nagyon a szívemre vettem. Aztán két hónap alatt megöszültem. Tele lett a város. Képzhetli! Csodájára jártak hozzánk. Ezért költöztünk fel a fővárosba ... Apa azt mondta, hogy oda lenn soha férjhez nem megyek. Eleinte magam sem tudtam, mi lett. Csak egyre fájt a fejem, s nem tudtam egyébre gondolni. Akárhova mentem — rá gondoltam. Ha sirni tudnék! De nem tudtam, pedig mindig sirhatnék volt. Epedtem, vágytam egy könyvre. De nem fakadt a szívemből. Néha bolondos fejjel veresre dörzsöltem a szememet, de nem használt. Járt aztán hozzánk tömegtelen sok doktor. Mind csak rázta a fejét.

— Lelki baja van.

— Hallod, Lola, lelki bajod van. Igaz? Addig gyötörték, míg bevallottam. De hát nem használt semmit, a város a szájára vett, — az újságba is kitették, — elcsalták tőlem a naplóm, — persze el kellett költöznünk a városból, mert ujjal mutattak rám az emberek ...

— Lolának lelki baja van!

Elragadó, kedves volt, a mikor utánozta a barátnői hangját.

— Az egyik irigykedve, a másik megbotránkozva, a harmadik sajnálkozva, de mind csak

HIREK.

Tájékoztató.

Julius 20. Rendkívüli megyei közgyűlés.
Augusztus 28. Közigazgatási bizottság.

A gőz- és kádfürdő mindennap reggeli 6 órától esti 7 óráig nyitva van; hölgyek részére a gőzfürdő kedden és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon fél 6-tól 8 óráig este urak részére is. Naponta zuhany-fürdő.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Barajevicz Szvetozár pancsovai állami főgimnáziumi helyettes tanárt az ungvári állami alreáliskola rendes tanárrá nevezte ki.

— **Vörös-kereszt.** A belügyminiszter tudatta a magyar vörös kereszt egyesület igazgatóságával, hogy ő Felsége a király gróf Csekonics Endre v. b. t. tanácsosnak a magyar vörös-kereszt egyesület elnökévé történt újabb megválasztását jóváhagyta.

— **Az örökimádás temploma.** Ismeretes az olvasóközönség előtt az a kegyeletes mozgalom, mely a főváros kath. köréből indult ki, hogy felejthetetlen emlékü, örökre siratott felséges asszonyunk, Erzsébet királyné emlékére közadakozás útján templom emeltessek az ország fő- és székvárosában, melynek falai között nap nap után imádkozni fognak a nagy emlékü királyné lelkiüdvösségeért. E kegyeletes terv kiviteléhez legnagyobb készséggel adta meg beleegyezését Felséges Apostoli királyunk és az ő legmagasabb elhatározása folytán Mária Valéria Főhercegnő, mint fővédnök állott a gyűjtő-bizottság élére, a mely már eddig körülbelül 90.000 forintot gyűjtött a kegyeletes cél megvalósítására. Ez a központi gyűjtő-bizottság szükségesnek látja most már ezt a mozgalmat az egész országra kiterjeszteni és tervbe vette, hogy az ország nagyobb városaiban, a megyék székhelyein gyűjtő-bizottságokat alakít, melyek a társadalom minden rétegét be fogják vonni a szép és kegyeletes mozgalomba.

— **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Torontál vármegyében a jarkováci anyakönyvi kerületbe Gelsing Gyula helyettes jegyzőt, a farkasdiba Stefanovics Miklós helyettes jegyzőt, a dinyásiba Pavlovics Sándor jegyzőt, a tóbaiba Cicatricis István körjegyzőt, a tordaiba pedig Bartha Ödön helyettes jegyzőt anyakönyvvezetőkkel, továbbá a czipajaiba Atanaczkovics Milivoj helyettes segédjegyzőt, a melenczeibe Riesz János helyettes segédjegyzőt, a padeiba Belicsák György községi irnokot, a keglevich-házaiba Fröhlich Lipót községi irnokot, a tordaiba Láng István jegyzői irnokot, a dolácziba Hlatky Agoston néptanítót, végül a szerb-szent-mártonba Müller Ferenc jegyzői irnokot anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és Fröhlich Lipót kivételével, valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

rajtam, a lelki bajomon rágódott. Persze furcsa is az, ősz hajjal járnai az utcán, a mikor az ember tizenhétéves. Színházba sem mehettem. Az emberek mind csak engem bámultak.

— Hát ő megtudta?

— Nem tudom. Én szegény leány voltam ahhoz, hogy feleségül vehessen. De talán nem is tudja. Elment, azóta se láttam. Ma már talán főhadnagy. Én pedig megöszültem. Érdekes, mi?

Bementünk egy boltba. A segédek mind odagyűltek és ő elkezdett válogatni.

— Jól fog nekem állani a kék?

Nagy csoda volt, mindenki oda figyelt, az asszonyok köréje sereglettek, mindegyiket módfelett érdekelte . . .

— Milyen csinos!

— Aztán ősz!

Lola odavárta a völegényet.

— Öt órákor kijön a hivatalból. Hány óra? Háromnegyed? Na, mindjárt itt lesz . . . Nagyon derék ember és szeret, nagyon szeret. Egy ilyen szegény lány, mint én la, nem igen lehet válogatós, ha már elmúlt huszéves . . . ugy-e?

Megjött a völegénye. Nem volt már éppen fiatal ember, de nagy gyöngédséggel viselkedett a menyasszonyához. Ragyogott a szeme ha ránézett. Lola akkor is úgy mosolygott, mint azelőtt, hidegen, jókedvvel, a férjhezmenés komoly szükségének biztos tudatában. De talán, ha a völegényét kicserélik, nem öszült volna bele. Neki most már mindegy volt, ki az a völegény . . . Az igazi pedig nem is tudja, hogy egy tizenhétéves kis leány „lelki baja” egyszer öt évvel ezelőtt, mert elszakította tőle a sors, hogy

— **A hadtestparancsnok és a pofozkodás.** A pofon a polgári társadalomban tudvalevőleg legalább is öt pengőt kóstál, míg a katonáéknál teljesen díjmentes. Már t. i. ha tiszt, vagy altiszt adja a legénységnek. Nagyon sűrűn csattoghattak a kaszárnyák udvarán ezek a grátiszpofonok, hogy elhallatszott a csattanásuk egészen a „korpsz-kommandáns” palotájáig. Lovag Schwitzer Lajos altábornagy, a temesvári VII. hadtest parancsnoka szigorú rendeletet adott ki a pofozkodásról. Rendeletét megküldte minden ezredének. Azt mondja a hadtestparancsnok, hogy a katonai kórházak tele vannak olyan legényekkel, a kik megsüketültek — a pofontól. Miután pedig a jó katonának az az első kelléke, hogy jó füle legyen, szigorúan megtiltja a hadtestparancsnok a pofozkodást, különösen a fülön-ütést.

— **Lapszerkesztőből — főjegyző.** Lovassy Andor, a Nagyvárad Napló felelős szerkesztője, ezen állásától a tegnapi napon megvált. Lovassy Torda-Aranyos vármegye főjegyzőjévé választották meg s ennek következtében lakhelyét Nagyváradról Tordára helyezte át. A Nagyvárad Napló felelős szerkesztője dr. Dési Géza ügyvéd lett.

— **Hordók megfurása ellen.** Többször panasztáltak bor- és szeszkereskedők, de mások is, hogy a vasuton hordókban szállított szeszes italt némely vonalon az ismert módon megdézsmálják. Ezen visszaéléseken akar segíteni a kereskedelemügyi m. kir. miniszter, ki a vasutak igazgatóságához szigorú rendeletet bocsátott ki, egyúttal fölkérte a temesvári kereskedelmi és iparkamarát is a visszaélések elleni védekezés támogatására. Ezen visszaélések sokat ártnak a magyar borok jó hírnevének. A kamara annak idején fölkérte és most újra felhívja az érdekelt köröket, hogy minden ilyen visszaélésről haladéktalanul értesítsék a kamarát.

— **A termés.** (N.-Szt.-Miklós.) Ott vagyunk a természettel, hogy már vigan csépelnek. Vigan, mert várakozáson felül jó a termés. Ne tessék félreérteni, az idei év nem első klasszisu, de még csak jó közép sem, hanem ezután már nem nagyon áll hátra. A termés eredményt holdankint bajos megállapítani, a buza 6—8 mm. között ingadozik, a miben egyhelyt a jobb föld, máshol meg a gyengébb földhöz az elemi csapás is hozzájárult, sőt volt jégverte hely, hol csupa szalma az eredmény. Azért nem busul a gazda, a tavalyit — pedig akkor erre jó termés volt — nagyban megközelíti az eredmény. A mint a buza, hasonlólag lehet a többi gabnafélérel is tudósítást adni. Főként a rozs fizetett elég szépen, középszámmal 8 mm.-t vehetünk holdankint. Eső itt is volt, de azért csak keveset tartóztattott a munkában. — Ezzel egyidejűleg érdekes felemlíteni, hogy hire érkezett közelebb felénk, hogy a közeli Bulgáriában az idén semmi a ter-

krónikát irtak a lelki bajairól, hogy azóta egyre bámulják s hogy ez az őszhaju, jókedvű leányka temetőt hord a szívében.

Lola végre megnyugodott abban, hogy illik neki a kék szín. Egyáltalán Lola mindenbe belenyugszik. Az érzése egyre viharzott el, öt évvel ezelőtt, most már könnyen belenyugszik mindenbe.

— Hogy tetszik a völegényem? — kérdi susogva, mialatt az idősebb kora völegény ott időzik a pénztár előtt, hogy kifizesse a vásárolt árut.

A derék ember visszajön s aztán vándorlunk tovább. Lola karjába ölti a karját és mikor végig megyünk a Koronaherceg-utcán, mindenki e derék emberre néz, meg reá, az őszhaju piroscaru Lolára, a ki közömbösen megy tovább, mert hiszen megszokta már, hogy mindenkinek feltűnik s szinte gépiesen beszél már az ő öt éves lelki bajáról, a mi régen volt, nagyon régen. Most menyasszony. Mert hiszen mire várjon?

A derék ember pedig boldog. Lesz egy érdekes kis felesége. Ősz lesz, mikor Velencébe megy vele nászutra s a Hotel Grünwald Bauer egész szolgálománya éppen oly érdeklődéssel fogja nézni és kiszolgálni az ő egynapos kis feleségét, a mint most megnézi az utcán minden emberfia.

Azt szeretném még megérdeznem Lolától, hogy szereti-e a völegényét? Meggondolom. Mire való ilyen fölösleges kérdés? Mi a szerelem? A régi, a „lelki baj” . . . vagy ez a nyugalom, ez a temető? . . .

S melyik jobb?

més s főként fájlalja ezt az a néhány ó bessen-yői kivándorló, kik jobb hazát keresve, mázoszóra itt hagyták a mi Kánaánunkat s most jönnének a készre vissza. Egyben ez a rossz bulgáriai termék jó nekük, mert most bizonynyal hosszabb időre visszatartja azokat, kiknek az anyaföld még most se nyújt eleget, nem is tudok szót hamarjában rá, a megélhetésre avagy a kényelemre.

— **A postatanfolyam-hallgatók öröme.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter felhatalmazta a posta-, távirtda- és távbeszélő elnök-igazgatóját, hogy a posta- és távirdatisztképzőtanfolyam azon hallgatóit, kik folyó évi június hóban az alapvizsgán minden tárgyból jelesen vizsgáztak, valamint azon gyakornokokat, kik az 1900. évi február hóban megtartandó szakvizsgát szintén minden tárgyból jeles eredménnyel fogják letenni, posta-távirtda-tisztekké és pedig az utóbbiakat soron kívül kinevezze. A miniszternek a posta-távirdaszemélyzet iránt tanusított ezen újabb jóakaratu gondoskodása a volt tanfolyamhallgatók körében ószinte örömet keltett s hathatós impulzust fog adni egy a tanfolyam, mint általában a posta-távirtdaszemélyzet nivójának emelésére.

— **Julius.** Alaposan benne vagyunk a nyárban. Ezt most már nem csupán a kalendárium jelzi, hanem az idő is. Néhány nap előtt hűvös volt a levegő. Sarat gázolt a lábunk és eső csurgott a nyakunkba. Az ég kiderült, a felhők eltszultak és a sarat porrá száritotta a nap heve. Ma már szinte tűrhetetlen a hőség. Nem csupán melegít, hanem éget, perzsel. Akik annak előtte előszeretettel keresték a napot, ma már az árnyéket buják. Végre is ideje már, hogy meleg legyen. Így is eleget szenvedtek, károsodtak a vendéglősök, fürdő-tulajdonosok és egyéb oly halandók, kiknek a nyár hozza meg a hasznót. Ez a néhány napon át tartott hőség hirtelen megváltoztatta a város képét. Több lett a szalmakalap és gyakoribb a fehér piké ruha. A szellős uszodákban pedig felhangzik a lármá. Hirtelen lecsapott oda az élet. Ami pedig legjobban jelzi a júliust, a nyárt, az, hogy fogynak, ritkulnak az utcán az emberek. Meghúzzák magukat odahaza, ahova nem hat be a nap heve és hűvös van. A másik része a közönségnek pedig szokik a városból a hegyi patakok, a sejtlemesen susogó, örökzöld fenyőkkel tele ültetett hegyek közé: a fürdőkhöz. Meg Mellenczére. Egypár nap és teljes erővel kitor a nyár. Csend lesz, meg nagy meleg. Az üres utcákon csak a verebek éles csipogása hallatszik, melyek ott ugrálnak az aszfaltba beültetett utszéli akác-fák poros levelei között. És ez a kánikula, a holt szezon . . .

— **Magántisztviselők mozgalma.** A magántisztviselők orsz. nyugdíjgyesületének szegedi választmánya ülést tartott. Ez alkalommal elhatározta a szegedi választmány, hogy a megváltozott viszonyok következtében, függetlenül a budapesti nyugdíjgyesülettől, önálló, kizárólag vidéki tagokat magába foglaló nyugdíjgyesületet létesít. Az új egyesület címe „Vidéki magántisztviselők országos nyugdíjgyesülete” lesz. Tekintve a magántisztviselők nagy számát, az új egyesület bonyára hamar fölvirágzik. Mindennemű megkeresések ez ágyben Veremes Zsigmondhoz, a szegedi keresk. és iparbank tisztviselőjéhez intézendők.

— **Problema.** Megállt a nénye előtt, összeütötte bokáit, szegényke majdnem elbukott bele. Kard lógott az oldalán, szép aranyos volt a markolata, selyem a botja. Pici puffadt kezét mozdulatlanul szoritotta derekához, kifeszítette mellét, az arca merev volt. Feszesen állt egy helyben A nénye, az a szép szőkehajú leány, mosolyogva nézte a mozdulatlan aranyos kicsiséget.

— No kommandirozz már Olga!

És a szép leány kacagva vezényelt. Jobbra-balra vágta fejét a kis gyerek, a fordulatoknál mindig billent egyet, ilyenkor csaknem elesett.

— Hátra arc! Indulj!

Topogva lépkedett, néha nagyot puffant a katonás lépés. A gyerek komolyan vette a játékot, hanem aztán már nem ügyelt a kommandóra, kirántotta kardját és egres bokrok ellen intézett heves támadást.

— Didi mit csinálsz?

— Ütöm az ellenséget — kiáltott vissza a kis hős.

— Nagypapa megver? . . .

— Ez a kijelentés lecsillapította a bátor katoná heves vérét. Szaladva jött vissza. Ujból összeütötte bokáit, szalutált.

Ugy-e jó katona lesz belőlem? Én is olyan honvéd leszek, mint a Tóni bácsi. Ugy-e Olga néni, te szereted a Tóni bácsit?

A szép szőkehajú lány elpirult az ártatlan, kis csacsogására. Olbe kapta és össze-vissza csókolta piros arcácskáját.

Te is katona leszel, szép katona, olyan mint a Toni bácsi . . .

Ne sok idő, egy hét mulott ezóta. Ismét együtt voltak a kertben. A kis fiu megint oda állt néjje elé, de most alig vetett ügyet a kis katonára, ki durcásan dacosan figyelmeztette, hogy kommandirozzon. Mikor látta, hogy hiába várakozik, szép lassan odatipegelt a néjje elé, ölébe tette kicsi kezét és úgy nézett rá okosan, néma kérdéssel. És a leány ölébe kapta buksi kis fejét:

— Ugy-e Didikém nem leszel te katona soha. Ne is legyél, mert esunya a katona mind, mind . . .

A kis fiu nem értette, hogy miért haragszik annyira a néjje a katonára.

— A Toni bácsira is haragszol, Olga néni?

Szólni akart, de elcsuklott a szava, pillái meglettek könnyűvel és lassan végig pergett halovány szép arcán.

A kis Didi csak bámult, nem értette, hogy miért sir az a szép leány.

— **Állatbetegségek.** A torontálmegyei állatbetegségek statisztikája a következő:

L é p f e n e: Grabác 1 udvar, M.-Czernya 1 u., összesen 2 község 2 udvar.

V e s z e t t s é g: Bogáros 1 u., Gyülvész 1 u., Módos 1 udv., N.-Kikinda 1 u., Német 1 u., Ozora 1 udv., R.-Kécsa 1 u., Rudna 1 udv., Starcsova 1 udv., Török Kanizsa 2 udvar, összesen 10 község 11 udvar.

T a k o n y k ö r é s b ö r f é r e g: Aracs 2 u., Botos 1 udv., Kis Torák 1 udv., M.-Czernya 1 udv., Módos 1 u., Nagy-Becskepek 7 u., N.-Kikinda 1 u., N.-Párdány 1 u., Ó-Béba 1 u., Ozora 1 u., T.-Erzsébetlak 2 u., összesen 11 község 17 udvar.

R ü h k ö r: Bánlak 1 u., Czrepája 11 u., Farkasd 7 udv., Itvarnok 12 u., Jarkovác 1 u., Józseffalva 9 u., Perlasz 2 u., Szanád 1 u., Szerb Elemér 8 u., Szeferin 1 udvar, Tomasevác 5 udv., T.-Sziget 1 udv., összesen 12 község 68 udvar.

S e r t é s o r b á n c: Bocsár 3 u., Szeferin 1 u., összesen 2 község 4 udvar.

S e r t é s v é s z: Czernya 1 u., Csősztelek 1 u., Deszk 1 u., Gyér 1 u., Györgyháza 1 u., Kanak 1 u., K. Zombor 1 u., Lukácsfalva 1 u., M.-Czernya 1 u., M.-Ittebe 3 u., Mokrin 4 u., Német-Ecska 1 u., Nagy-Kikinda, 3 u., Német-Czernya 1 u., Oppova 1 u., Ó-Telek 7 u., Perjámos 1 u., Porgány 1 u., Révaujfalva 1 u., Román-Petre 1 u., Sáralfalva 1 u., Szent-János 1 u., Szerb-Csanád 1 u., Szerb-Csene 1 udv., Szerb-Ittebe 6 u., Szerb-Nagy-Szt.-Miklós 1 u., T.-Hegyes 1 u., T. Kanizsa 1 u., Tolvadia 1 udv., Új Pécs 10 udvar. Összesen 30 község.

Irodalom.

— **Uj Idők.** Az elmúlt hét eseményei hű krónikása az Uj Idők ma megjelent száma. Bemutatja képből és írásban a comoi Volta-kiállításnak több nevezetességét és Dreyfus hazakeresztetnek főbb momentumait. Művészi szempontnak felel meg Garay Akos pompás rajza a „Rókafogás“ és Jankovits Gyula két szoborműve, mely a budai királyi várpalotának lesz díszje. A szövegéből kiemeljük Herczeg Ferenc meséjét, Bárony István regényének folytatását, Krudy Gyula novelláját és Irisz cikkét a legolcsóbb nyaralásról. Augusztus harmincadikán az Uj Idők Petőfi emlékének fog áldozni egy különösen díszes és gazdag számban. Az Uj Idők előfizetési ára évnegyedenként csak 2 ft. A ki a lap szellemével meg akar ismerkedni, annak a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10.) kívánatra ingyen küld mutatványszámot.

— **Schliemann Henrik.** Schliemann Henrik nagyon szegény családból született. Minden kincse fiatalága, törhetlen akarata, kitartása és becsvágya volt. Kereskedőnek állott, hogy vagyont szerezzon, de nem sikerült az emberiségért. Küzdelmét szerencse kísérte és siker; sokszoros milliómossá lett. Közben, pihenő óráiban, a görög őskor tudományával foglalkozott, miben neje is segítette. Mikor dús gazdagon elhagyta az izgalmas kereskedői pályát, óriás vagyonát a tudomány hasznára, az őskor ismeretének előbbre vitelére akarta használni. Ásatni kezdett azon a helyen, a hol kutatásai után az ősrégi Mykene romjait sejtette. Tudományos törekvéseiben is szerencsés volt. Egy egész város romjait sikerült kiásatnia; az első várost, melyet ismerünk, a legelső civilizatio nyomait találta meg és tárta fel. Az ő révén tudjuk, hogy a görög szellem minden kincsének elemei kölcsönöztek; a leg-régibb művészi alkotásokon főként a babyloni és phoeniciai hatás érzik. Stílusának minden elemét kölcsön vette a görög, de a kölcsönadókénál nagyobb következetességgel fejlesztette, s teljes stílussá tudta összeolvasztani. A történet-tudományak s az életnek legnagyobb igazsága, a fejlődés elve győzedelmeskedett az ő kutatásai révén. Milliókat költött az ásásokra, de a millióknál drágább kincset vásárolt rajta: igazságot, történelmi bizonyosságot. Kutatásait maga írta meg könyvalakban. S ez a szellem-óriás, az erköles és altruizmus e nagyszerű példája azzal mutatkozott be Tóth Bélának egy görög hajón:

„En semmi nagyot sem tettem. Nem vagyok semmi más, csupán modern nyugati agyvelő.“ Kutatásának kincsei most jutottak el hű reproduciókban a magyar közönséghez. Meghozta őket a „Nagy Képes Világtörténet“ 32. füzeté, mely a szövegben bőven szól a mykeni kultúráról. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 ft.; füzetenként is kapható 30 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, Úllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becskepekre, illetve Nagy-Becskepekről.

Érvényes 1899. május hó 1-től.

Erkezik:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:

Temesvár felől: délelőtt 11.38, délután 5.36, éjjel 10.29

Pancsova felől: délelőtt 10.33, délután 5.58.

Zombolya, Alibunár és Versecz felől: reggel 8.49, éjjel 10.29.

Zombolya felől: (keskenyvágányu pályaudvar) délelőtt 10.45, este 6.27, éjjel 10.21.

Csősztelek felől: reggel 6.24, (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)

b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarra:

Budapest, Nagy-Kikinda felől: reggel 7.52, délután 4.45, éjjel 10.22.

Indul:

a) a nagybecskerek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:

Temesvár felé: éjjel 3.00, délelőtt 10.00, délután 4.31.

Pancsova felé: reggel 8.02, este 6.20.

Alibunár és Zombolya felé: reggel 3.00, délután 4.31.

Versecz felé: reggel 6.15, délután 4.31.

Zombolya felé: (keskenyvágányu pályaudvar) reggel 5.05, délután 2.00, este 7.05.

Csősztelek felé: éjjel 2.50 (csak minden kedden, pénteken és vasárnap.)

b) a nagybecskereki (nknbt) pályaudvarról:

Budapest, Nagy-Kikinda felé: reggel 5.45, délelőtt 11.49, este 7.05.

TÁVIRATOK.

Erzsébet emlékoszlop.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ ered. táv.) Mint Bozenből sürgönyzik, a Karer-tó partján boldogult Erzsébet királynénk emlékére emlékkövet állítanak fel.

Az ujszülött főhercegnő.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Zágrábból jelentik: Az ujszülött főhercegnőt ma keresztelték. A keresztelésben a Mária Antonia nevet kapta. Keresztanyja a pármái hercegnő, kit férje, Róbert pármái herceg képviselt.

Egy püspök halála.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nagyváradról telegrafálják, hogy Nogáli címzetes püspök ma ott meghalt.

Szocialisták tüntetése.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A budapesti szocialdemokraták elhatározták, hogy holnap este nagy körmenetet rendeznek. A főváros lakosságát ma több ezer példányban nyomtatott felhívással árasztották el.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik: A szocialdemokraták tegnap 16 gyűlést jelentettek be. Ezekből kettőt betiltottak, a többi 14-et megtartották. Rendzavarás sehol sem történt.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kalksburgban, a hol Strobach alpolgármester ellen már néhányszor ismétlődtek a tüntetések, a csendőrséget megszaportították.

Ismét világiállítás.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Brüsszelből jelentik, az 1903-ban tartandó lüttichi világiállítás befejezett dolognak tekinthető. A védnökséget Lipót király elfogadta.

Don Carlos megbizottja.

Budapest, július 19. (A „Torontál“ ered. távirata.) Párisból jelentik: A Journal szerint a francia kormány felszólította Cerralgot, Don Carlos megbizottját, hogy a spanyol-francia határon levő tartózkodási helyét hagyja el s Franciaországban csakis a Loiretől északra lakhatik. Ha Behobiebe visszatér, kiutasítják.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1899. július 19.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilós	100 kilogr. ára		kilós	100 kilogr. ára	
		ftől	ftig		ftől	ftig
Bánsági	ó	76	9.30	80	9.65	9.75
Tiszavidéki	„	76	9.30	80	9.65	9.70
Pestvidéki	„	76	9.15	80	9.55	9.65
Bácskai	„	76	9.25	80	—	—

R o z s	uj	elsőrendű	kilós	
			70-72	7.05
„	„	másodrendű	—	6.90
„	„	takarmány	60-62	5.90
„	„	égetni való	62-64	5.70
„	„	sörfőzésre való	64-66	6.50
„	„	—	39-41	5.85
Z a b	„	—	—	4.50
T e n g e r i	„	bánsági	—	4.50
„	„	másnemű	—	5.—

Határidő-üzlet.

Budapest, július 19. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv lanyha, felmondott 2000 mm. tengeri. Kötetett:

Buza októberre 8.43— 8.44

Rozs októberre 6.75— 6.76

Zab októberre 5.48— 5.49

Tengeri júliusra 4.75— 4.76

Tengeri augusztusra 4.75— 4.76

Tengeri 1900 májusra — — — —

Repce augusztusra 12.30— 12.40

Szerkesztői üzenetek.

Petőfi-rajongó. Mi kétszer is emlegettük, hogy tenni kellene valamit. Eddig azonban az egyletek nem tettek semmit. Talán nem szeretik Petőfit. Az izlésről pedig bajos dolog vitatkozni.

Zs. „Ez a világ amilyen nagy“ c. költeményt Petőfi írta. Igen is van zenéje, még pedig igen csinos.

Kiváncsi. Ön azt kérdezi, vajjon minden szerelmes férfi toladó és szemtelen-e? Az talán nem. De többnyire — buta. A statisztikai kimutatások szerint legalább 1/6 része az.

Nem sirok én. Miért is sirna Ön? Inkább azok, kik a verseit olvassák.

X. y. z. Miért oly röviden?

Előfizető. A közgyűlési tárgysorozatot Ön is megkapta, miképen minden előfizetők.

VASUT-ÜGY.

82978/99. sz.-hoz Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága a jövő 1900. évben, esetleg 3 éven át szükséges fém-, acél- és vasnemű-anyagok szállításának biztosítást óhajtván, eziránt nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok legkésőbb folyó évi augusztus hó 8-nak déli 12 óráig be-terjesztendő, a bánatpénz pedig folyó év augusztus hó 7-én déli 12 óráig beküldendő.

A pályázatra vonatkozó részletezett feltételek, a mennyiségek, ugyszintén a különleges szállítási feltételek a magy. kir. államvasutak anyag- és leltár-beszerzési szakosztályánál (Budapest, Andrássy-ut 73.) megtekinthetők.

Budapest, 1899. július hóban.

Az igazgatóság.

VASUT-ÜGYEK.

14963. szám III.

Magyar kir. államvasutak
Üzletvezetőség Miskolcz.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Ruttka állomásán a vendéglői üzletre 1899. évi december hó 16-ikától számítandó 3 évi időtartamra ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A vendéglőt bérbe venni óhajtok felhivatnak, hogy szabályszerűen bélyegzett, valamint kellő bizonyítványokkal felszerelt ajánlatukat folyó évi július hó 28-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetőség titkári hivatalához e cím alatt: „Ajánlat a ruttkai pályavendéglő bérletére 14963 számhoz“ lepecsételt borítékban térítvény mellett nyújtják be.

Az ajánlattevő köteles a miskolczi üzletvezetőség gyűjtőpénztárána f. évi július hó 27-én déli 12 óráig bánatpénzképen 500 frtot készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban letétbe helyezni, vagy oda posta útján külön borítékban beküldeni, mivel különben az ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

A vendéglő bérletére vonatkozó feltételek a miskolczi üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályában (II. omelet 25. ajtószám) a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A m. kir. államvasutak miskolczi üzletvezetősége fentartja magának a jogot, hogy az ajánlattevők közül, tekintet nélkül az ajánlati bérösszegre, szabadon választhasson.

Miskolcz, 1899. június hó 17-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

91.688/99. számhoz.

Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény

munkás kék öltönyök szállításának biztosítása tárgyában.

A magyar kir. államvasutak műhelyi, fűtőházi és egyéb munkásai által szükségelt kék öltönyök megszerzésének megkönnyítése érdekében szándékozik alulírott igazgatóság ily munkás kék öltönyök szállítását következő feltételek mellett nyilvános pályázat útján biztosítani.

1. A szállítandó kék öltönyök kizárólag belföldi gyárakban hazai anyagból és hazai munkások igénybe vételével készítendők. Az öltönyök többféle nagyságban, a jelen pályázati hirdetmény alapján hozzájuk benyújtandó ajánlattal egyidejűleg előmutatandó minta öltönynek teljesen megfelelő minőségben és alakban a m. kir. államvasutak azon szertáraiba becsomagolt állapotban szállítandók, a melyek az öltönyök szállításának árutrházása alkalmával céggel közöltetni fognak.

2. A szállított kék öltönyök bizományba való átvételét, kezelését és gondos raktározását az államvasutak egyik alkalmas helyiségében a kijelölt szertári közegek fogják eszközölni, kik az öltönyöknek az említett munkások között az előre megállapított egység árak és készpénzfizetés mellett történő eladását is közvetíteni fogják.

3. A kijelölt szertári közegek köteleztetnek az eladott öltönyökért befolyt pénzüsségeket az öltönyöket szállító gyárosnak, illetőleg cégnek minden hó 2-ik napján megküldeni, továbbá az átvett és készletben levő öltönyök, valamint az eladott öltönyökért befolyt összegek el és leszámolását közvetlenül a szállító céggel meg-ejteni, a m. kir. államvasutak minden hozzájárulása és minden felelősége nélkül.

4. A kék öltönyöknek bizományba való átvétele, eladása, kezelése és leszámolása körül felmerülő összes teendők végzésének kárpótlására köteles az az öltönyöket szállító cég tiszteleti díj fejében az illető szertári közegeknek az eladott öltönyökért befolyt pénzüsszegnek 8%-át vagyis minden befolyt 100 frt után nyolc forintot átengedni, illetőleg jogában fog állani az illető szertári közegeknek, hogy magának a céget megillető összeg elküldése alkalmával az elküldendő pénzösszegnek 8 százalékot visszatarthasson.

5. A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja magának a jogot arra nézve, hogy egyoldalul megállapíthassa azon vonalakat és azon szertárakat, hova és mily mennyiségben szállítandók lesznek a kék öltönyök.

Az öltönyöknek a m. kir. államvasutak saját vonalain való továbbítása önkezelésben fog történni.

6. Az öltönyöknek fentebb elősorolt feltételek mellett való szállítására 1900 évi január hó 1-től kezdődőleg 3 következő évre vagyis 1902. évi deczember hó 31-ig engedtetik meg.

Az ezen feltételek alapján munkás kék öltönyöket szállítani szándékozó cégek értesített-

nek, hogy az erre vonatkozó egy koronás bélyeggel ellátott, megfelelően lepecsételt ajánlatokat f. évi szeptember hó 6-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályánál (Budapest Andrassy-ut 73. II. em. 43 ajtó sz. a.) benyújtandó vagy oda posta útján beküldendők; ugyszintén mondott időig a Budapest nyugati szertárba benyújtandók vagy posta útján beküldendő 1 darab minta öltöny, mely állandó 1 drb zubbony, 1 drb nadrág és 1 sapkából és a minta öltöny készítéséhez felhasználható 1 méter kék vászon, mely színtén a cég pecsétjével ellátandó.

A mintaöltöny és az 1 méter vászon beküldése nélkül az illető ajánlat érdemleges tárgyalás alá vétetni nem fog.

Az ajánlatba világosan kiirandók külön az egy teljes öltönyre és külön az 1 db. nadrág, 1 drb zubbony, 1 drb sapkára vonatkozólag teendő egységárak; továbbá az ajánlatban világosan megjelölendő az öltönyök, valamint az ezek készítéséhez felhasználandó vászon gyártási helye is. A szállítandó öltönyök alakja és készítési módja lehetőleg azonos legyen az eddig szállított öltönyökével, melyek szertárainkban megtekinthetők.

Esetleg ily mintaöltöny megküldése, melyhez tartozik 1 drb zubbony, 1 drb nadrág, 1 drb sapka, az érte járó 2 frt 70 kr. előzetes lefizetése mellett Budapest nyugati szertárunknál kérelmezhető.

Minden ajánlattevőről feltételeztetik, hogy a jelen pályázati hirdetményben felsorolt feltételeket ismeri és hogy azokat magára nézve kötelezőleg elfogadja. Végül a m. kir. államvasutak fentartja magának azon jogot, hogy ha a szállítás folyama alatt megállapítatik, hogy az öltönyök nem az ajánlattal előmutatott mintának megfelelő minőségben és alakban szállítatnak és hogy azok nem az ajánlatban megjelölt honi gyárban készítették, ez esetben az illető céget, további szállítás alól egyoldalul azonnal felmenthesse és ezen kívül az utóbb említett eset beálltánál a részére eladott öltönyökért befolyt összeg 20%-át bírságképen visszatarthassa.

Budapest, 1899. július 7-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Hirdetések.

5368. tkvi szám 1899.

649-1.1

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vaszity Andria nagybecskereki lakos végrehajtható Radu Józsa r.-écskai lakos végrehajtást szenvedő elleni 14 frt 60 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő R.-Ecska község 558. sz. tkjvben 752., 753. hrsz. alatt felvett 643. sz. ház 726 □-ól beltelekkel, tehát a végrajtáson kívül álló társtulajdonosok Bugár Tódor és Bugár Jován jutaléka is 395 frt kikiáltási árban 1899. évi augusztus hó 10-ik napjának d. e. 10 órájkor R. Ecska községhezánál megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitért birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el fog adatni

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 39 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §. jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig. m. rendelet 8. §. jelölt ovadékképes ériékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék telekkönyvi irattárában s Román-Ecska községhezánál megtekinthetők

Kelt Nagybecskereken, a kir. törvényszék, mint tkönyvi hatóságnál, 1899. évi május hó 14-én.

Dr. Selymessy,

kir. törvényszéki bír.

4857. kig. szám 1899.

636-1.1

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye antalfalvai járásához tartozó Antalfalva község végrehajtó irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetnek.

Ezen állással 360 frt évi fizetés elvezete van egybekötve.

Felhivom pályázni óhajtókat, hogy képesítésüket, eddigi alkalmazásukat és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket folyó évi július hó 25-ik napjáig hozzám nyújtják be.

Antalfalván, 1899. évi július hó 18-ik napján.

Szávits,
főszolgabíró.

1226. ár. szám 1899.

652-1.1

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy az 1898. évi számvevőleg felülvizsgált és helyesnek talált gyampénztári mérleg és a főkönyvi kivonatok az 1877: XX. t.-c. 300. §-a és az 1886. évi XXX. t.-c. 142. §-a értelmében folyó évi július hó 18-tól kezdve 15 napon át a városháza II tanácsnoki irodában a hivatalos órák alatt betekinthezők.

Nagy-Beeskereken, 1899. évi július hó 17-én.

Dr. Perisics Zoltán,

polgármester h.

mint árvaszéki elnök h.

1160. szám. 1899.

651-3.1

Árlejtségi hirdetmény.

Gyűlész a község képviselőtestületének III. fokulag is jóváhagyott 6. kgy. az 1898. számú határozatával a községhezajta kijavítása elhatározatott s a javítási költségekre a szükséges árán kívül 639 frt 64 kr. irányoztatott elő; ezen munkálatok keresztül vitelére nyilvános szóbeli árlejtségi hirdetmény f. évi július hó 30-án d. e. 9 órára azzal, hogy árlejtseni szándékozó kötelesek a fenti összeg 10%-át bánatpénzzel letenni és hogy ezen munkálatokra vonatkozó tervezetek és árlejtségi feltételek Gyűlész községhezánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Gyűlész, 1899. július hó 15-én.

Feischer,
jegyző.Zsebelián János,
bíró.

831. b. v. szám 1899.

650-1.1

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a török-beesei tekintetes kir. járásbíró V. 895/1 polg. 1899. számú végzése által a karloviczi szerb nemzeti egyházi alapítványok végrehajtató javára Barth szül. Ellmer Paulin melenczei lakos ellen 1500 frt tőke, ennek 1898. évi július hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 141 frt 90 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le s felül foglalt és 690 frtra becsült különféle butorok, sörhütő s egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a V. 895/1. polg. 1899 számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Melenczén alperes lakásán leendő eszközzésére 1899. évi augusztus hó 1-ső napjának délelőtti 8 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozóknak ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Török-Becsén, 1899-ik évi július hó 2. napján.

Rankovits István,

kir. bírósági végrehajtó.